

[Nyrup Rasmussen]

teten og arbejdsløshedens udvikling i Danmark. Hvordan skal vi separere tingene? Hvordan skulle vi fremover tilrettelægge en politik – hvis vi overhovedet troede på hr. Ivar Hansens opskrift – ud fra, at så og så stor en procentdel skyldes arbejdsmarkedets parter, og så og så stor en procentdel skyldes udlandets konjunkturer? Kan vi forvente en årlig redegørelse for, hvor meget af arbejdsløsheden hver part skal bære?

Det går ikke, hr. Ivar Hansen, det er ikke et signal til samarbejde, det er det modsatte.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Venstres gruppeformand holdt et meget engageret indlæg, må man sige, hvor der ligefrem blev banket i talerstolen. Nu skulle der til at ske noget, måtte man tro.

Men er sagen ikke den, at vi har haft borgerlig regering i 6 år? Hr. Ivar Hansen lød som en borgerlig politiker, der stod heroppe og trippede for at komme til. Nu skulle vi virkelig i gang med den her borgerlige politik. Men det har jo været prøvet i 6 år med en tordnende fiasko.

Regeringen har ikke fået løst arbejdsløshedsproblemet trods 6 borgerlige regeringsår. Hvad er så baggrunden for, at hr. Ivar Hansen tror, at vi nu skal nære nogen som helst tiltro til den politik, regeringen lægger frem? Er det ikke sådan, at total fiasko bør være baggrund for nyovervejelser, for at man foretager sig noget andet? Jeg hørte intet nyt i hr. Ivar Hansens indlæg, absolut intet.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Desværre fik jeg ikke lejlighed til at svare hr. Nyrup Rasmussen med det samme, men jeg vil gerne undskyldte over for hr. Nyrup Rasmussen, at jeg har tilladt mig at bygge min ordførertale på det, forespørgslen drejer sig om.

Det forhindrede naturligvis ikke, at jeg nævnte behovet for opsparing, og at Det Konservative Folkeparti lægger stor vægt på de igangværende trepartsforhandlinger og dermed også på den diskussion, der foregår i trepartsforhandlingerne om en arbejdsmarkedspension. Vi lægger overordentlig stor vægt på, at vi får gennemført frivillige, individuelt forhandlede pensionsordninger. Det er et centralt

led i vores politik. Derom skal ikke herske nogen tvivl.

Jeg vil også knytte en kommentar til hr. Nyrup Rasmussens efterlysning af vores forslag til ændringer af industriens struktur. Vi har den grundlæggende opfattelse, at det ikke er i Folketinget, man skal føre den egentlige virksomhedspolitik og industripolitik. Det er industrien selv, der skal tage vare på det.

De negative bemærkninger, hr. Nyrup Rasmussen kom med om industrien, synes jeg ikke skal have lov til at stå alene. En gang imellem er det nødvendigt at høre sandheden fra vore venner i udlandet, og netop i dag har Dagbladet Børsen kunne referere Financial Times, som roser dansk industri og siger, at dansk industri har klaret sig bedst i 1980'erne med en mængdemæssig vækst i industriproduktionen på 23 pct. og i vareeksporten på 29 pct.

Problemet er, at med Danmarks enorme udlandsgæld på 270 mia. kr. er en god præstation på industriområdet ikke nok, den skal være ekstraordinært god. Jeg synes lige, at de bemærkninger skal med i debatten.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg synes, hr. Ivar Hansens indlæg var interessant. Det er vel det stærkeste angreb, vi overhovedet har hørt på den offentlige arbejdsgivers overenskomstindgåelse i 1987. Vi har alle sammen kunnet læse i aviserne, at Venstre betragter sig som et mindretal i en mindretalsregering. Er det Venstreoprøret i regeringen, der nu er brudt ud, siden der skulle være et så markant angreb på den overenskomst, man selv har indgået i den regering, man sidder i?

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Jeg vil gerne svare hr. Nyrup Rasmussen, som efterlyste en holdning til spørgsmålet om privat opsparing. I den forbindelse kan jeg sige, at det var et væsentligt punkt i min tale i forbindelse med åbningsdebatten, at vi fra Venstres side efterlyste muligheder, incitament, forslag, som kan øge den private opsparing ud over de forslag, der allerede har været fremme og også er blevet vedtaget af Folketinget de senere år.